

Nariadení vlády republiky Československé ze dne 29. července 1919, čís. 436,
o služebních poměrech obchodních pomocníků, nastoupivších k výzvě
vojenskou službu.

(Vyhlášeno v částce XCI. Sb. z. a n. dne 4. srpna 1919.)

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z. se nařizuje:

Článek I.

Předpisy § 8., odst. 4. zákona o obchodních pomocnících ze dne 16. ledna 1910, č. 20 ř. z., a nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. ledna 1919, č. 14 a 15, ze dne 28. února 1919, č. 108, a ze dne 27. června 1919, č. 350 Sb. z. a n. o zaměstnancích povoláných k vojenské službě, vztahují se i na ty zaměstnance, kteří při mobilisaci tělocvičných jednot nastoupili vojenskou službu v Československé republice.

Článek II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a ministerstvu spravedlnosti se ukládá, aby je provedlo.

Tusar v. r.

Svehla v. r.
Dr. Horáček v. r.
Dr. Veselý v. r.
Habrman v. r.
Staněk v. r.

Prášek v. r.
Dr. Winter v. r.
Klofáč v. r.
Dr. Heidler v. r.
Stříbrný v. r.

Hampel v. r.

Zákon ze dne 17. října 1919, čís. 571, jímž se odstraňují pracovní a čelední knížky i trestnost bezdůvodného zrušení pracovního poměru

(Vyhlášen v částce CXX. Sb. z. a n. dne 4. listopadu 1919.)

Článek I.

Tato zákonná ustanovení se zrušují:

- a) §§ 79 až včetně 81 a 99, odst. 4. živnostenského řádu,
- b) §§ 26, 27 a 52, odst. 2. zákona z 28. července 1902, č. 156 ř. z., o pracovním poměru dělníků zaměstnaných při režijních stavbách a pomocných podnicích železnic,
- c) odst. 2., § 208 obec. zákona horního z 23. května 1854, č. 146 ř. z., a odst. 2., § 248 téhož zákona ve znění zákona z 3. května 1896, č. 75 ř. z.,
- d) § 321 trestního zákona z 27. května 1852, č. 117 ř. z., a § 578 vojenského trestního zákona (cís. pat. ze dne 15. ledna 1855, č. 19 ř. z.),
- e) §§ 34 až včetně 38 prozatímního čeledního řádu pro hlavní město Prahu z 21. srpna 1857, č. 42 z. z.,
- f) §§ 33 až včetně 37 a 44 čeledního řádu pro Čechy ze 7. dubna 1866, č. 11 z. z.,
- g) §§ 33 až včetně 38 čeledního řádu pro Horní a Dolní Slezsko z 25. března 1867, č. 12 z. z.,
- h) §§ 34 až včetně 39 čeledního řádu pro Moravu z 2. května 1886, č. 53 z. z.

Článek II.

Pokud v ustanoveních §§ 4, 8, 32 a 33 prozatímního čeledního řádu pro hlavní město Prahu z 21. srpna 1857, č. 42 z. z., v §§ 4, 8, 31 a 32

čeledního řádu pro Čechy ze 7. dubna 1866, č. 11 z. z., v §§ 5, 9, 31 a 32 čeledního řádu pro Horní a Dolní Slezsko z 25. března 1867, č. 12 z. z. a v §§ 5, 9, 32 a 33 čeledního řádu pro Moravu z 2. května 1886, čís. 53 z. z., jako následek uzavření služební smlouvy s několika zaměstnavateli, nenastoupení do místa, bezdůvodného přerušení služebního poměru, nebo přijetí do služby čeledína, jenž předešlý svůj pracovní poměr, bez zákonného důvodu zrušil, vedle následků soukromoprávních vysloveny jsou tresty, zrušují se tato ustanovení o trestnosti jak zaměstnanců tak zaměstnavatelů.

Stejně pozbývají právního účinku ustanovení řešených zákonův o tom, že k žádosti zaměstnavatele může býti zaměstnanec přidržán prostředky donucovacími, aby vstoupil anebo navrátil se do služby.

Článek III.

Ustanovení § 85 živnostenského řádu mění se takto:

Přerušil-li dělník bez zákonného důvodu (§§ 82a a 101) předčasně pracovní poměr, jest zaměstnavatel oprávněn, žádati na něm náhradu způsobené škody.

Článek IV.

Ustanovení § 86 živnostenského řádu mění se takto:

1. Zaměstnavatel, který přijme do práce dělníka přes to, že mu bylo známo, když jej přijímal, že tento dělník bez zákonného důvodu přerušil poslední svůj pracovní poměr, ručí rukou společnou a nerozdílnou se zaměstnancem dřívějším zaměstnavateli za škodu.

2. Totéž platí o zaměstnavateli, jenž svěděl dělníka k takovému jednání.

Článek V.

Ustanovení § 88 živnostenského řádu mění se takto:

1. V každém živnostenském podniku zaměstnavatel jest povinen, vésti seznam o všech dělnících ve způsobě knihy, do něhož jest zapsati jméno a příjmení každého jednotlivého dělníka, jeho věk, obec domovskou, způsob zaměstnání, den vstoupení a vystoupení z pracovního poměru a příslušnost k nemocenské pokladně. Tento seznam musí zaměstnavatel oprávněným úředním osobám k jejich žádosti předložiti.

Článek VI.

Zaměstnavatel jest povinen žádati od zaměstnance, aby mu předložil k nahlédnutí průkazy, potřebné ke zjištění osobních údajů.

Ustanovení předchozí nemění nic na předpisech o policejním hlášení.

Článek VII.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby nařízení podle ustanovení tohoto zákona změnil a zrušil obdobná zákonná ustanovení platná na Slovensku.

Článek VIII.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení. Ministru sociální péče se ukládá, aby provedl tento zákon, dohodna se se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r.